

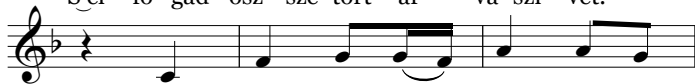
92. Fel, mert az irgalom

Finn népi dallam
XIX. sz.

Fel, mert az ir - ga-lom per - ce - i múl-nak,
Még ma, míg hí - vá - sa hang-zik az Úr - nak

É - le-tünk, mint fo-lyam ár - ja si - et,
S el - fo - gad ősz - sze-tört ár - va szí - vet.

Jé - zus ma még vár, De úgy

al - ko - nyul már, Nő - nek az

ár - nyak, Ím ké - só - re jár.

2. Lankadni nincs idő életnek útján,
Vészben is járni és vállalni kell.
Könny pereg porbahullt perceink múltán,
Restek a pálmát nem érhetik el.
Éj lesz s ha leszáll, Minden munka megáll;
Drága a pillanat, jó a halál.

3. Vessük el mind, ami még köt és gátol,
Mint akit távoli otthona hív.
Fel haza! Zord úton hű útitársról,
Jézusról zengjen az ének, a szív.
Annyi itt a vész, De ha fölfele néz,
Várja a vándort a mennyei rész.

4. Irgalmas Jézusunk, járj velünk, kérünk,
Áldj, vezess, oltalmaz, győzelmet adj!
Támad az ellenség, nélküled végünk,
Ám a Te hű kezéd el sose hagy.
Így szívünk se fél, Távol fénylik a cél,
S ránk örök országod hajnala kél.